

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تحول در آموزش معماری
به سوی یک حرفه‌ای‌گرایی جدید

ویراستاران:
دیوید نیکول
سیمون بیلینگ

ترجمه:
رضا مرادپور
فاطمه رضانی

تحول در آموزش معماری
(به سوی یک حرفه‌ای‌گرایی جدید)

تألیف

دیوید نیکول
سیمون بیلینگ

ترجمه

رضا مرادپور
(عضو هیأت علمی دانشگاه بجنورد)
فاطمه رضانی

عنوان و نام پدیدآور	:	تحول در آموزش معماری (به سوی یک حرفه‌ای‌گرایی جدید) / ویراستاران دیوید نیکول، سیمون پیلینگ؛ ترجمه رضا مرادپور، فاطمه رضائی.
مشخصات نشر	:	تهران: سیمای دانش، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهری	:	۲۸۱ ص.
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۱۲۰-۲۳۴-۶
وضعیت فهرست نویسی	:	فیپا
یادداشت	:	عنوان اصلی: Towards Education Architectural Changing: professionalism new a ۲۰۰۰.
موضوع	:	معماری -- راهنمای آموزشی
شناسه افزوده	:	نیکل، دیوید
شناسه افزوده	:	David, Nicoll
شناسه افزوده	:	پیلینگ، سایمون، ۱۹۵۲ - م.
شناسه افزوده	:	Simon, Pilling
شناسه افزوده	:	مرادپور، رضا، ۱۳۵۸ - مترجم
شناسه افزوده	:	رضائی، فاطمه، ۱۳۷۰ - مترجم
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۴ ت/ ۳۷۰۰ NA۲۰۰۰
رده بندی دیویی	:	۷۲۰
شماره کتابشناسی ملی	:	۳۹۹۶۱۲۱

تحول در آموزش معماری (به سوی یک حرفه‌ای‌گرایی جدید)

تألیف:	دیوید نیکول، سیمون پیلینگ
ترجمه:	رضا مرادپور (عضو هیات علمی دانشگاه بجنورد) - فاطمه رضائی
ناشر:	انتشارات سیمای دانش
ناشر همکار:	انتشارات آذر
نوبت چاپ:	اول/ ۱۳۹۴
تیراژ:	۱۰۰۰ نسخه
حروفچینی:	موسسه مهراد
لیتوگرافی:	ندا
چاپخانه:	فرشیوه
صفافی:	یکتافر
شابک:	۹۷۸-۶۰۰-۱۲۰-۲۳۴-۶
قیمت:	۲۵۰۰۰ تومان

کلیه حقوق این اثر برای انتشارات سیمای دانش محفوظ است.

انتشارات سیمای دانش: خیابان انقلاب - ابتدای خیابان ۱۲ فروردین

پلاک ۳۱۸ - تلفن: ۶۶۴۶۴۷۷۹

فروشگاه سیمای دانش: ۶۶۴۶۰۵۴۵

انتشارات آذر: ۶۶۴۶۵۸۳۰

کتابفروشی عصر دانش: ۶۶۴۹۳۷۰۱

کتابفروشی پرهام: ۶۶۴۶۸۲۳۵

تحول در آموزش معماری

آموزش عالی در محیط انسان‌ساخت، برای اینکه علی‌رغم کاهش منابع، از عهده افزایش تعداد دانشجویان برآید و برای پاسخ‌گویی به تقاضاهای صنعت ساختمانی که در حال تکامل و آماده‌سازی صریح‌تر دانشجویان برای زندگی کاری‌شان و تغییرات در جامعه است، در کوتاه‌مدت، برای ایجاد حرفه‌ای‌گرایی جدید- تحت فشار برای تغییر قرار دارد. این کتاب از طریق مجموعه‌ای مطالعات موردی، به بحث و بررسی در باب آموزش امروز معماری می‌پردازد و نشان می‌دهد که اساتید چگونه به نیاز به تغییر پاسخ می‌دهند. به طور خاص، به منظور ارتقاء نگرش و مهارت در برقراری ارتباطات و کار جمعی و آماده ساختن دانشجویان برای یادگیری مادام‌العمر، بر پتانسیل اصول تدریس آتلیه طراحی تمرکز می‌شود.

«تحول در آموزش معماری»، توسط مدرسان معماری و برای مدرسان معماری نوشته شده است و

- گزارش پژوهشی روزآمدی را در مورد اصول آموزش و مفاهیم آن در معماری ارائه می‌دهد،
- منشأ ایده‌های عملی برای ارتقاء آموزش طراحی آتلیه را در اختیار قرار می‌دهد،
- راهبردهایی برای بهبود شیوه‌های ارزشیابی ارائه می‌دهد،
- شیوه‌های حمایت از تغییر در تمام دانشکده‌های معماری را نشان می‌دهد.

این کتاب، دربردارنده همکاری افرادی است که در انگلستان و آمریکا مشغول کار در زمینه‌های آموزش معماری، تمرین معماری و پژوهش‌های آموزشی می‌باشند. این نویسندگان، در پیشرفت آموزشی پیشروان و توضیح می‌دهند که خودشان و دانشکده معماری‌شان، چگونه به چالش‌های حرفه-ای پاسخ داده است.

نیکول دیوید، بیش از بیست سال است که در زمینه توسعه آموزشی در سطح ملی و بین‌المللی کار کرده است. وی در حال حاضر در مرکز تمرین علمی دانشگاه استراتکلای، واقع در اسکاتلند حضور دارد، او در آنجا با همکاری گروه‌های آموزشی و اعضای هیات علمی دانشگاه بر روی پروژه‌های بهبود آموزش کار می‌کند. همچنین وی مشاور آموزش عالی تعدادی از دانشگاه‌هاست و در این زمینه مطالب زیادی منتشر کرده است.

سیمون پیلینگ، در عمل یک معمار بسیار باتجربه است و در سطح آموزشی نیز استاد راهنمای طراحی آتلیه است. او به خصوص در کمیته‌های ملی در ارتباط با نقش معمار در جامعه معاصر، به این موضوع پرداخته است. در حال حاضر وی به عنوان مشاور مستقل فعالیت می‌کند و هماهنگ‌کننده پروژه‌های سرمایه‌گذاری شده HEFC در مورد آموزش و یادگیری «کارفرمایان و کاربران در آموزش طراحی» (CUDE) است.

فهرست مطالب

همکاران	۷
پیشگفتار	۱۱
دیباجه	۱۳
۱. آموزش و حرفه معماری	۱۹
دیوید نیکول و سیمون پیلینگ	
گزارش‌های لاتام و اگان	
۲. تغییر مفهوم عملکرد حرفه‌ای	۴۳
جان وورتنگتون	
۳. فرضیه‌های معماری و شناخت محیطی	۵۷
روت مورو	
۴. دیدن جهان از چشم دیگری	۶۳
رابرت براون و دنتیز مورویس	
۵. عملکرد اجتماعی	۷۱
کریستوفر جارت	
۶. درجه آزمایشگاه	۸۳
نیک کالیکوت و باب شیلا	
۷. معرفی کارفرمایان و کاربران پروژه آتلیه	۸۹
راشل سارا	
۸. توسعه مهارت‌های کارگروهی و نقش‌گزاری در سال اول دوره آموزش معماری	۹۷
جودیت تورینگتون	
۹. کارفرمای «واقعی» و پروژه «غیرواقعی»	۱۰۵
پرو شیلیز	
۱۰. مروری مختصر بر مطالعه	۱۱۳
مارگارت ویلکین	
۱۱. معرفی قالب‌های جایگزین برای نقد و بررسی پروژه طراحی	۱۲۱
تیم بریندلی، چارلز داج و رز ویلموت	
۱۲. عادات و زیستگاه‌ها	۱۳۱
کاترینا ردی	
۱۳. آیا با هم کار کردن، مؤثر است؟	۱۴۱
جکی هوز	

۱۴.	توسعه مهارت‌ها توسط افراد	۱۵۱
	آنجلای فیشر	
۱۵.	دستیابی به تفاوت و تنوع	۱۵۹
	ساندرا مانلی و جیم کلیدون	
۱۶.	طراحی معماری جامع	۱۶۷
	استرلینگ هویسون	
۱۷.	کار میان رشته‌ای در آموزش محیط انسان ساخت	۱۷۹
	جرارد وود	
۱۸.	آموزش عملی	۱۹۱
	جودیت وی. فارن برادلی	
۱۹.	نقش برنامه‌های توسعه شخصی و قراردادهای یادگیری در یادگیری خودفرمان دانشجو	
۲۰.	درک کاترل	۲۰۱
۲۰.	ایجاد و مدیریت قرارداد یادگیری دانشجو	۲۱۱
	هلنا وبستر	
۲۲.	لذت تخلف	۲۲۳
	لنونی میلینر	
۲۴.	آلتیله طراحی، ماشینی برای ایجاد تغییر	۲۳۱
	وندی پاتز	
۲۶.	رویکرد قانونی سازی رسمی در آموزش معماری	۲۴۱
	هنا واولز	
۲۷.	آماده سازی و پشتیبانی معلمان پاره وقت	۲۴۷
	نیکولاس ویور، دیو اوریلی و ماری کادیک	
۲۸.	ارزیابی و بازخورد در آموزش معماری	۲۵۴
	جان کوان	
۲۶۳.	پیوست: برنامه‌های کارگاهی	

همکاران

تیم برندلی^۱، مدیر آموزشی تحصیلات تکمیلی دانشکده معماری لیستر^۲ دانشگاه دی‌مونتفورت^۳ انگلستان است. وی رهبر پروژه بررسی پروژه‌های طراحی است و در حال گسترش آموزش مبتنی بر کامپیوتر و یادگیری برنامه فضای باز الکترونیکی دانشگاه دی‌مونتفورت است.

رابرت براون^۴، با معماران لویت برنشتاین^۵ و استادان راهنمای دانشگاه‌های شرق لندن و وست مینستر^۶ انگلستان در ارتباط بوده و همکاری می‌کند.

مری کادیک^۷، هنرمند خبره در زمینه آموزش هنر و هنردرمانی و استاد راهنمای دوره‌های آموزشی تربیت مدرس در دانشکده معماری دانشگاه شرق لندن^۸ واقع در انگلستان است.

نیک کالیکوت^۹، در شانزده ترمین معماری^{۱۰} (سازندگان) مشارکت داشته و مدرس دانشگاه بارلت لندن^{۱۱} در انگلستان است.

پرو شیلز^{۱۲}، معمار و هماهنگ‌کننده دوره‌های آموزشی کارشناسی ارشد در دانشکده معماری دانشگاه شفیلد^{۱۳} انگلستان است.

جیم کلیدون^{۱۴}، رئیس دانشکده برنامه‌ریزی و معماری دانشگاه غرب انگلستان^{۱۵} واقع در بریستول^{۱۶} انگلستان است.

1. Tim Brindley

2. Leicester

3. De Montfort

4. Robert Brown

5. Levitt Bernstein Architects

6. Westminster

7. Mary Caddick

8. University of East London

9. Nick Callicott

10. The architectural practice sixteen* (makers)

11. Bartlett school University College London

12. Prue Chiles

13. University of Sheffield

14. Jim Claydon

15. University of the West of England

16. Bristol

درک کاترل^۱، رئیس دانشکده معماری هال^۲ دانشگاه لینکلن‌شایر و هامبرساید^۳ انگلستان است.

جان کوان^۴، پژوهشگر ارشد کالج پرت^۵ دانشگاه هایلندز^۶ و پروژه آیلند^۷ انگلستان است.

چارلز دودج^۸، سرپرست دوره آموزش کارشناسی در دانشکده معماری لیستر دانشگاه دی‌مونتفورت انگلستان است.

جو دیت وی. فارن برادلی^۹، سخنران اصلی و رئیس دوره آموزش اجرای حرفه‌ای در دانشگاه کینگستون^{۱۰} انگلستان، رئیس بخش ۳ و CPD نقد و بررسی آموزش RIBA، عضو بخش ۳ نقد و بررسی نیروی کار RIBA و پیرو گروه سنجش QAA است.

آنجلا فیشر^{۱۱}، مشاور آموزش و هماهنگ‌کننده پروژه CUDE در دانشکده معماری دانشگاه شفیلد انگلستان است.

رابرت گاتمن^{۱۲}، استاد بازنشسته جامعه‌شناسی در دانشگاه راتگرز^{۱۳} و در حال حاضر مدرس معماری در دانشگاه پرینستون^{۱۴} ایالات متحده آمریکا است.

جرج هیندرسون^{۱۵}، رئیس دانشکده و استاد معماری در دانشکده معماری لیستر دانشگاه دی-مونتفورت انگلستان، رئیس مجمع عمومی معماری^{۱۶} است و بین سال‌های ۱۹۹۶ تا ۱۹۹۸ نائب رئیس RIBA برای آموزش بود.

جکی هوز^{۱۷}، رئیس دوره آموزش کارشناسی (با مدرک معادل) معماری و رهبر پروژه TIME-IT در

-
1. Derek Cottrell
 2. Hull School of Architecture
 3. University of Lincolnshire and Humberside
 4. John Cowan
 5. Perth College
 6. University of the Highlands
 7. Island Project
 8. Charles Doidge
 9. Judith V. Farren Bradley
 10. Kingston University
 11. Angela Fisher
 12. Robert Gutman
 13. Rutgers University
 14. Princeton University
 15. George Henderson
 16. The Commonwealth Association of Architecture
 17. Jaki Howes

دانشگاه متروپولیتن لیدز^۱ انگلستان است.

استرلینگ هویسون^۲، معمار خبره و مدیر مطالعات طراحی و مهندسی ساختمان در دانشگاه استراتکلاید^۳ انگلستان است.

کریستوفر جارت^۴، استادیار معماری مؤسسه فناوری جورجیای^۵ آتلانتا^۶ در ایالات متحده آمریکا است.

ساندرا مانلی^۷، برنامه‌ریز و مدرس ارشد است و تیمی را رهبری نموده که یک مدرک جدید معماری و برنامه‌ریزی را در دانشگاه غرب انگلستان واقع در بریستول انگلستان توسعه داده‌اند.

لئونی میلینر^۸، مدیر آموزش RIBA در انگلستان است.

روث مورو^۹، پروژه دانشکده معماری دانشگاه کالج دوبلین^{۱۰} در ایرلند را به منظور گسترش آگاهی و مهارت‌های طراحی مورد نیاز برای دستیابی به دسترسی فراگیر به محیط انسان‌ساخت، هماهنگ نمود.

دیوید نیکول^{۱۱}، در مرکز اجرای علمی دانشگاه استراتکلاید انگلستان، اشتغال داشته و بیش از بیست سال در زمینه توسعه آموزشی، در سطح ملی و بین‌المللی کار کرده است.

رابین نیکلسون^{۱۲}، مدیر [شرکت] معماران ادوارد کولینان^{۱۳}، رئیس شورای صنعت ساخت و عضو هیأت مدیره نهضت نوآوری است.

دیو آرلیلی^{۱۴}، سرپرستی پژوهش در مورد توسعه آموزش در دانشگاه شرق لندن انگلستان را بر عهده دارد و بر روی برنامه تربیت مدرس دانشکده معماری کار می‌کند.

-
1. Leeds Metropolitan University
 2. Stirling Howieson
 3. University of Strathclyde
 4. Christopher Jarrett
 5. Georgia Institute of Technology
 6. Atlanta
 7. Sandra Manley
 8. Leonie Milliner
 9. Ruth Morrow
 10. University College Dublin
 11. David Nicol
 12. Robin Nicholson
 13. Edward Cullinan
 14. Dave O'Reilly

سیمون پیلینگ^۱، معمار و هماهنگ‌کننده پروژه‌های آموزش و یادگیری HEFC و «کارفرمایان و کاربران در آموزش طراحی»^۲ (CUDE) است.

وندی پاتس^۳، رئیس دانشکده معماری دانشگاه پورتموث^۴ انگلستان است. وی عضو همایش دائمی رؤسای دانشکده‌های کمیته راهبری معماری، هیأت مشترک کمیته اجرایی اعتبارسنجی، گروه مشاوره خارجی RIBA، گروه مشاوره اروپایی ARB و نماینده منتخب انگلستان در انجمن اروپایی آموزش معماری است.

کاترینا روئدی^۵، رئیس و استاد دانشکده معماری دانشگاه ایلینوی شیکاگو^۶ در ایالات متحده آمریکا است و طراحی معماری، نظریه معماری و اجرای حرفه‌ای را تدریس می‌کند.

راشل سارا^۷، دانشجوی دکترا و مدرس آتلیه طراحی در دانشکده معماری دانشگاه شفیلد انگلستان است.

باب شیل^۸، در شانزده ترمین معماری* (سازندگان) مشارکت داشته و در مدرسه بارلت دانشگاه لندن^۹ انگلستان تدریس می‌کند.

جودیت تورینگتون^{۱۰}، معمار کارهای خصوصی و مدرس پاره‌وقت دانشجویان سال اول در دانشکده معماری دانشگاه شفیلد انگلستان است.

هانا وُلز^{۱۱}، آموزش معماری دیده و به عنوان یک هنرمند فعالیت می‌کند. وی همکار مؤسس اجرای گروهی ART در RUINS بوده و سخنران ارشد دانشکده معماری بیرمنگام^{۱۲} دانشگاه مرکزی انگلستان^{۱۳} است.

نیکلاس ویور^{۱۴}، معاون رئیس معماری و مصحح توسعه آموزش است و در دوره آموزشی تربیت

1. Simon Pilling

2. 'Clients and Users in Design Education' (CUDE)

3. Wendy Potts

4. University of Portsmouth

5. Katerina Rüedi

6. University of Illinois at Chicago

7. Rachel Sara

8. Bob Sheil

9. Bartlett school University College London

10. Judith Torrington

11. Hannah Vowles

12. Birmingham School of Architecture

13. University of Central England

14. Nicholas Weaver

مدرس در دانشگاه شرق لندن انگلستان فعالیت دارد.

هلنا وبستر^۱، معمار و رئیس دوره آموزشی کارشناسی ارشد معماری در دانشگاه آکسفورد بروکس^۲ انگلستان است.

رُزی وایت^۳، دانشجوی دکترا و مدرس آتلیه طراحی در دانشکده معماری دانشگاه شفیلد انگلستان است.

مارگارت ویلکین^۴، پژوهشگر آموزشی کالج هومرتون^۵ واقع در کمبریج^۶ انگلستان است.

راس ویلموت^۷، عضو مرکز آموزش فناوری و توسعه دانشگاه دی-مونتفورت انگلستان و هماهنگ-کننده پروژه CUDE در دانشکده معماری لیستر است.

جِرارد وود^۸، سخنران اصلی دانشکده محیط انسان ساخت^۹ دانشگاه متروپولیتن لیدز در انگلستان است. موضوع تخصص‌های وی شامل مطالعات بین‌رشته‌ای پیرامون طیف وسیعی از دوره‌های آموزشی مقطع کارشناسی و مدیریت پروژه در سطح کارشناسی و کارشناسی ارشد است.

جان وِرتینگتون^{۱۰}، شریک مؤسس DEGW، استاد مدعو در اجرای جلسات توجیهی و ساخت در دانشگاه شفیلد، مدیر پروژه CUDE و استاد سابق معماری در مؤسسه مطالعات معماری پیشرفته^{۱۱} دانشگاه یورک^{۱۲} انگلستان است.

دنیتزا مورئا پییتس^{۱۳}، طراح گروه معماران فریزر براون مک‌کنا^{۱۴}، و استاد راهنمای پاره‌وقت در دانشگاه شرق لندن انگلستان است.

-
1. Helena Webster
 2. Oxford Brookes University
 3. Rosie White
 4. Margaret Wilkin
 5. Homerton College
 6. Cambridge
 7. Ross Willmott
 8. Gerard Wood
 9. Built Environment
 10. John Worthington
 11. The Institute of Advanced Architectural Studies
 12. The University of York
 13. Denitza Moreau Yates
 14. Fraser Brown McKenna Architects

پیش‌گفتار

در آوریل سال ۱۹۹۹ در دانشگاه دی‌مونتفورت در لستر انگلستان، همایشی بین‌المللی با عنوان «تحوّل آموزش معماری: فراخوان اجتماعی برای حرفه‌ای‌گرایی جدید» برگزار شد. در این همایش بیش از ۷۰ متخصص آموزش/ کارورز و دانشجوی تمام‌وقت و پاره‌وقت از انگلستان، قاره اروپا و ایالات متحده آمریکا حضور یافتند. هدف این همایش، به اشتراک گذاردن تجربیات در مورد روش‌های تدریس ابتکاری آتلیه بود. موضوع اصلی در دو روز همایش، دو چالش بود: تغییر مفهوم عملکرد و نیاز به تأمل در انتظارات آموزش معماری و رویکرد آن در آموزش و یادگیری. دو هدف بعدی تأیید شده در این همایش به شرح ذیل بود: ایجاد انجمنی برای صداهایی که اغلب در آموزش معماری شنیده نمی‌شود- مدرسان پاره‌وقت تمرین معماری و دانشجویان دانش‌آموخته؛ و تمرکز بر فرآیندهای آموزش معماری- بررسی اینکه دانشجویان چگونه یاد بگیرند نه صرفاً اینکه چه چیزی را یاد بگیرند.

شرکت‌کنندگان در طی دو روز همایش، سخنرانی ۴۲ مدرس پاره‌وقت و تمام‌وقت دانشگاهی، رؤسای دانشکده‌ها، دانشجویان و نمایندگان موسسات حرفه‌ای- مؤسسه سلطنتی معماران بریتانیا- را استماع کردند. تمرکز اصلی این سخنرانی‌ها بر وجود نوآوری در آموزش و یادگیری آموزش معماری بود- دامنه این مبحث گسترده بود. برخی از همکاران، نوآوری‌ها را در محدوده آموزش طراحی آتلیه‌ای شرح دادند که در مرکز جامعه، پروژه‌های بین‌رشته‌ای و پروژه‌های کارفرمامحور قرار دارد. برخی شرح دادند که چگونه فرآیند بررسی یا نقد برای مشارکت بیشتر، و بهتر شدن ابزار یادگیری، توسعه یافته است. سایر همکاران توضیح دادند که چگونه تدریس در تمام دانشکده‌های معماری در حمایت از یادگیری بهتر یا برای آماده ساختن مدرسان برای تدریس در آتلیه طراحی، تغییر یافته است. در تمام سخنرانی‌ها، به شیوه‌های بهبود فراگیری مهارت‌های دانشجویان- در طراحی، کار گروهی و ارتباطات- و ایجاد استقلال در یادگیری توجه شده است. شرکت‌کنندگان قصد داشتند حرفه‌ای‌گرایی جدید را برای ارائه آموزش معماری نشان دهند- تلاش نمودند تا بر مبنای باراندیشی اساسی در مفهومی که دانشجویان آن را می‌آموزند و مهارت‌هایی که نیاز خواهند داشت، تغییر ایجاد کنند.

ریشه‌های این کتاب، در آن همایش قرار دارد که با کمک هزینه تحصیلی دریافت شده از سوی شورای اعتبارات آموزش عالی انگلستان (HEFCE) برای یک برنامه توسعه آموزشی سه ساله با موضوع زیر انجام شد: کارفرمایان و کاربران در آموزش طراحی (CUDE). از آنجا که منابع این مباحث در سراسر این کتاب، توسط این واژه مخفف تهیه شده، بهتر است مختصراً این ابتکار عمل را در اینجا شرح دهیم.

HEFCE در سال ۱۹۹۶، برای توسعه آموزش و یادگیری (FDTL) بودجه‌ای فراهم نمود که در آن قیمت‌های پیشنهادی از سوی دانشگاه‌ها به تمامی افراد ارسال شد تا عملکرد تدریس خوب را فهرست و منتشر نمایند. پروژه CUDE یکی از این برنامه‌ها بود که برای آن بودجه‌ای در نظر گرفته شده بود.

هدف این بودجه‌بندی این بود که با استفاده از آتلیه طراحی به عنوان ابزار اولیه، درک کارفرمایان، کاربران و کار بین‌رشته‌ای در آموزش طراحی ارتقاء یابد. هدف این برنامه با تعهد صورت گرفته در موسسه سابق مطالعات پیشرفته معماری در دانشگاه یورک، با همکاری دانشگاه‌های شفیلد و مونتفورد در لستر، به جای رویکرد مقابله‌ای یادگیری، افزایش مهارت دانشجویان در گوش دادن، برقراری ارتباط و کار گروهی، در زمینه‌های همکاری بود. این موضوعات در این کتاب، توسعه یافته‌اند. این کتاب، تصویری کلی از آموزش معماری در پایان دهه‌ای است که در آن تغییرات حرفه‌ای چشمگیری مشاهده شده است. امید است این کتاب، به عنوان فراخوانی برای تأمل و برانگیختن یک بحث گسترده‌تر عمل کند.

نیکول دیوید و سیمون پلینگ

www.ketab.ir

دیباچه

رابین نیکلسون

فرآیند کارفرمایان و کاربران در آموزش طراحی (CUDE)، به من این امید واقعی را می‌دهند که معماران فردا، اقبال بیشتری دارند که به عنوان درک‌کننده و هماهنگ‌کننده محیط انسان‌ساخت، مؤثرتر باشند.

CUDE، تعدادی از مربیانی را گرد هم آورد که در مورد شیوه‌های سنتی ما در آموزش تردید داشته، و «تلاش نمودند تا آن را به شکلی کاملاً متفاوت» از آنچه که سر جان اگان (۱۹۹۸) مطرح نمود، انجام دهند. برنامه به اشتراک‌گذاری ایده‌ها در زمینه‌های خاص آغاز شد. با این حال، ما نباید اهمیت دستیابی به تغییر فرهنگی لازم در صنعت آموزش عالی به شدت رقابتی را دست کم بگیریم، این تغییر همچون حرفه طراحی، به خودی خود تلاش دارد تا به بررسی مدل‌های حرفه‌ای قرن نوزدهم بپردازد. این امر زمانی دشوارتر می‌شود که مروجان وضع موجود بتوانند به موفقیت‌های بسیار واقعی نخبگان معماری بریتانیا در بازار جهانی اشاره کنند. آیا برای اینکه بتوانیم بسیار موفق باشیم، نباید صرفاً آنچه را انجام دهیم که بسیار بهتر است؟

شکی نیست که ما در حال حاضر در اقتصاد جهانی فعالیت می‌کنیم، اگر چه کارهای زیادی انجام می‌دهیم که در مقیاس بسیار کوچک - مثلاً در ۸۰ درصد از شرکت‌های ساخت و ساز اروپا، کمتر از ۱۰ نفر مشغول به کارند - ادامه داشته و دنبال خواهد شد. اما از سوی دیگر، قواعد بازی تغییر یافته است. پس از حمله ۲۰ ساله ویران‌گر جنگ‌جویان صلیبی بازار آزاد و فروپاشی سوسیالیسم بنیادی، می‌توانیم درک نیازها و فرصت‌های دانش‌بنیان را آغاز نماییم، مدت‌هاست که مفسران زیادی برای روشن شدن این امر تلاش نموده‌اند.

تعداد معدودی از پیام‌های واقعاً «شنیده شده» و گنجانده در «مطالعه راهبردی حرفه»، توسط انجمن سلطنتی معماران بریتانیا (RIBA، ۱۹۹۲، ۱۹۹۳، ۱۹۹۵) منتشر شده است، زمانی که این انجمن، برای نخستین بار از کارفرمایان خواست تا در مورد خدماتی که به آنها ارائه نمودیم، نظر دهند. سپس فرانک دافی، رئیس RIBA، در مقدمه مرحله دوم مطالعه (کارفرمایان و معماران، اکتبر ۱۹۹۳) در مورد «نیاز به آماده شدن برای اختصاص تخیل طراحی مضاعف برای مدیریت روابط [معماران]شان با کارفرمایان سخن می‌گوید، چرا که آنها هنر خود را به «ساختمان» کارفرمایان اختصاص می‌دهند»، موضوع سخنان وی «یک رابطه بسیار مهم است که دقت و توجه همه معماران با تجربه را روز به روز و هفته به هفته، جذب خود می‌کند».

یقیناً دیگر این اسطوره قدیمی که ما به عنوان معماران می‌توانیم فرآیند طراحی را به درستی هدایت

کرده و آن را به شیوه خود انجام دهیم، معنای خود را از دست داده است. در عوض، شکافهای فرهنگی و باور افراطی ما در مورد همکاری، منتظر فرصتی برای این امر است که به کل، بیش از مجموع اجزای آن، اهمیت دهد، یا همان طور که چارلز لیدبر (۱۹۹۹) می گوید «یک اخلاق همکاری برای جوامع ساختمانی دانش بنیان، اهمیت دارد. بنابراین برای ساختن باید همکاری کنیم». یکی از وجوه مشوق این کتاب، تعداد شاخه های فعال دوره های آموزشی با همپوشانی موضوعات حرفه ای از قبیل معماری با برنامه ریزی است. این امر، صرفاً آغازی در تمرکز مجدد بر اشکال صنعت است.

همکاری نیازمند رابطه ای متقابل است - یکی از مفاهیم اصلی برنامه اگان برای تغییر که مرا به طرز خوشایندی شگفت زده نمود، این است که این ایده های صریح صنعت کاران، امری محوری است. این امر بلاواسطه مسأله مهمی را در آموزش مشخص می کنند - فرآیندی که به طور سنتی ما را به سوی توجه به معماری با روابط متقابل کم یا فاقد هیچ گونه ارتباط متقابل، هدایت می کند. اگرچه امری پایدار بوده است، اما در طول دهه ۱۹۷۰، زمانی که الگوی مرجع درست در سراسر جهان به طرز جبران ناپذیری تغییر یافت، متوقف گشت و از این رو توانستیم توسط آن در مورد مشاغل در شکل سنتی شان بحث کنیم و سپس این امر به تدریج به حاشیه رانده شد.

البته نقش اصلی طراحی در آموزش ما، در ایجاد مهارت های منحصر به فرد «مرکزی» و کمک محوری به جامعه حیاتی است. اما، من بر این باورم آموزش تمام دانشجویان معماری به سوی دستیابی به هدف «معمار با حق امضاء» - معماری چون فرانک لوید رایت در دوره من، و زها حدید در عصر حاضر - به ۹۵ درصد از کسانی که رسیدن به این سطح از ابتکار را همراه با یک رویکرد لزوماً لاینقطع برای پیاده سازی آغاز نمی کنند، کمک نمی کند.

اخیراً هفته نامه UK برای معماران - با نام طراحی ساختمان - مقالات انتقادی «۱۰۰ دانشجوی برتر معماری» را منتشر نمود. این هفته نامه قدرت ادامه این اسطوره را از طریق تمایل شرح داده شده توسط ۹۸ درصد از آنها در مورد اینکه ظرف ۱۰ سال صاحب دفتر می شوند، نشان داد. این اسطوره در دل بی-حوصلگی ما قرار دارد، زیرا اجازه می دهد تا معماری بتواند خود را نسبت به دیگر معماران توجیه و نقد نماید. جالب است که جامعه دانش بنیان ما، خواستار قهرمانان است و صنایع طراحی، به راحتی قهرمانانی لزوماً نامتعارف را آماده می سازد.

شورای صنعت ساخت که در سال ۱۹۸۸ ایجاد شده بود، با شناخت غیرعاملی صنعت چندپاره و با اعتقاد قوی به نقش مهم آموزش در ایجاد تغییر، شروع به گردهم آوری بخش های مختلف نمود. CIC در سال ۱۹۹۳، مرزهای متقاطع^۱ را به طور مشترک توسط یک سازنده خبره (جان اندروز، استاد مهندسی مکانیک بارلت) و یک معمار خبره (سیر آندرو داریشر، رئیس RMJM) نوشته و منتشر ساخت. حیطه عمل این نشریه، در یافتن و حمایت از زمینه های مشترک در شکل گیری و مطرح ساختن ایده های برای

ادامه توسعه حرفه‌ای (CPD) برای همه بود.

اگر چه بسیاری از توصیه‌های آن اجرا شده است، و این جلد از کتاب می‌تواند به درستی ادعا کند که بخشی از آن است- تضاد شخصی و سازمانی نسبتاً زیادی برای تغییر باقی می‌ماند. هنگامی که CIC تشکیل شد، عضویت ارشد در RIBA دشوار بود و موسسه مهندسين سازه، موسسه سلطنتی نقشه-برداران خبره و موسسه سازندگان خبره، در یک کمیته قرار داشتند- برای یک هدف مشترک کار می-کردند. ده سال بعد از کار با یکدیگر، احترام متقابل زیادی بین نهادهای ایجاد شد (CIC در حال حاضر ۵۱ نهاد عضو دارد، که نماینده بیش از ۳۵۰,۰۰۰ فرد حرفه‌ای در ساخت‌وساز و بیش از ۱۹۰۰۰ شرکت است).

امروز بیش از هر زمان دیگر، مقاومت در برابر تغییر، دیگر یک گزینه نیست. بسیاری از دانشگاه‌ها متعهد به برانگیختن مدیریتی افراطی‌اند زیرا موجب می‌گردد دانشکده‌های معماری به اعضای هیأت علمی مختلف دست یابند؟- بسیاری از آنان به واسطه کاهش تعداد، احساس تهدید می‌کنند و در نتیجه، به طور مصیبت‌باری تلاش می‌کنند مانع تغییر شوند. من معتقدم که طرح‌هایی چون CUDE باید به عنوان سهم اصلی ما از حرفه‌مان در آینده صنعت ساخت‌وساز مورد استقبال قرار گیرد.

پذیرش این امر که ما بخشی از یک صنعت هستیم، پیش‌شرطی برای تغییر است. CIC، همایش سالانه رؤسای دانشکده‌ها (برای همه رشته‌های ساخت‌وساز) را برگزار نمود و در سال ۲۰۰۰، عواقب ناشی از «بازاندیشی در ساخت‌وساز» برای آموزش را مورد مذاقه قرار داد. گزارش سر جان اگان (اگان ۱۹۹۸) خواستار آن است که از شر فرهنگ درون‌گرای خود رها شویم و کارفرماگرا شویم. او قصد دارد با پیش‌بینی پذیرش بیشتر هزینه، زمان و کیفیت، به ارزش بالاتری دست یابد. وی حذف زوائد از قبیل مناقصه رقابتی را برای کارفرمایان عمده، نه تنها به عنوان یک تمرین استثنائی، بلکه به عنوان شروع فرآیند بهبود مداوم، مهم می‌داند.

چالش‌های آموزشی، قابل توجه‌اند. به طور سنتی، در فرهنگ خصمانه، در مورد خود به عنوان دوست کارفرما، دلایلی داریم. مورد اخیر غیرقابل انکار است و چالش‌ها طور فزاینده‌ای نابهنگام‌اند. چگونه می‌توانیم اجرای پیمان بین افراد حرفه‌ای و متخصصان برای ارائه محصولات مارک‌دار در یک مقیاس کوچک را به خود آموزش دهیم؟ در حالی که عرضه مفاهیم خود به معماران دیگر خوب عمل می‌کنیم که کد محرمانه‌ای را میان تعداد معدودی از آنها توسعه داده باشیم. ما اغلب شنوندگان خوبی نیستیم و در نتیجه، کارفرمامدار هم نیستیم. نظام آموزش فعلی ما تا چه حد، چنین شرایطی را ترویج می‌کند و چگونه می‌تواند کمبودهای درک شده آن را اصلاح نماید؟

نهضت نوآوری با اجرای اهداف تعیین شده در «بازاندیشی در ساخت‌وساز» مورد حمایت قرار گرفته است (اگان ۱۹۹۸). این امر، ابتکار عملی در برنامه‌های پروژه‌های نمایشی است (بیش از ۳ میلیارد یورو در کل صنعت) که در آن، زمانی که کارآیی اندازه‌گیری شد، اطلاعات و نقطه آغاز مبنای دانش صنعت اشتراکی جدید تهیه خواهد شد. دانشکده‌های ما باید این اطلاعات را دریافت نمایند و ما نیز باید برای

بخشی از یک صنعت کاملاً متفاوت گردیدیم. این امر خواستار بازخوردهایی سازمان یافته و درکی صحیح از نتایج طراحی هزینه‌های کل زندگی است که مدتهاست در این فرآیند، مغفول بوده است. این برنامه، غنی و فوق‌العاده کلان است، اما این امر ما را ملزم به بررسی نقشمان می‌کند- در بیان آگان (همان منبع) نه تنها مجموعه‌ای از فعالیت‌های ماشین‌وار بلکه تغییر سبک، فرهنگ و فرایند را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد. اینکه چگونه در جایگاه خود به عنوان یک حرفه‌ای انتخاب شویم، تا حدی به خود ما بستگی دارد، اما در حال حاضر پیشگامان طراحی با کیفیت در آینده شکل گرفته و مستلزم آن است تا ما درک بیشتری نسبت به انتظارات کارفرمایان خود داشته باشیم. من این کتاب را مورد ستایش قرار می‌دهم، البته نه به عنوان یک کار اتمام یافته بلکه به عنوان گام بعدی در فرآیند مداوم همکاری آموزشی آن را می‌ستایم، و در صورتی که معماران در شکل‌گیری محیط فردا نقشی پیشرو ایفا نمایند، این گام الزامی است.

www.ketab.ir